

சிவமயம்

யாழ்ப்பாணத்து
அச்சவேலிப்பதியிற்

பரம்பரைச் சொவுவேளானகுலதிலகராம் விளக்கிய

மகா-ா-ா-ஸ்ரீமான்.

முருகேகசவுடையாரவர்களின் பெளத்திரரும்,
ஸ்ரீமான். சின்னத்தம்பி நொத்தாரிசு அவர்களின்
புத்திரரும்,
காந்தவறுஸ்ய ஆத்மகர்த்தரும் ஆகிய
ஸ்ரீமான்.

திங்கம் ஸி. செல்லியா பிள்ளை

அவர்களின்

தேகவியோகத்தைக் குறித்த
கவிகள்.

கலாநிதியங்கிரசாலை

பகுத்தித்தறை.

1951.

திருவாறை நீலகிரி

திருவாறை நீலகிரி மாவட்டத்தில் காணப்படும் ஒரு மலை பகுதி ஆகும். இது சூரியன் வழியில் காணப்படும் மலை என்றும் அழைகிறது. மலையின் மீதில் காணப்படும் பூக்கள் மூலம் மலை நீலமாக காணப்படுகிறது என்றும் அழைகிறது.

திருவாறை நீலகிரி மலை காணப்படும் பகுதி

நீலகிரி

1281

சிவமயம்.

நவ ரலியூர்

பிரீமத். க. சோமசுந்தரப் புலவர் அவர்கள்
சோல்லியவை.

—०५०५०—

வெண்பா.

ஆண்டு விகிர்தி மகரமிரு பத்தொன்பான்
ழுண்டபங்கு ரேவதியே ழர்வமைந்து—வேண்டும்
அறவாரீ சானசிவ ணெயனருள் பெற்றுத்
திருமேஸி நீங்குஞ் தினம். (க)

மன்னும் விகிர்தி மகரமிரு பத்தொன்பான்
பன்னுபங்கு ரேவதிமுற் பஞ்சமியே—துன்னுபுகழ்
திக்கத்துச் செல்லையா வென்னுமீ சானசிவன்
நக்கனருள் பெற்றுயர்ந்த நாள். (க)

கந்த வனத்துக் கடவுள் திருவடிகள்
சங்ததமு மெண்ணுஞ் தவமுடையான்—முந்துசிவன்
பொன்னடி.கள் போற்றவரும் புண்ணியத்தான் ஈசானன்
மன்னும் பிறப்பறுத்தான் வாழ்ந்து. (ங.)

எல்லாங் கழற்றி யிறைவனடி கலக்க
வல்லான் சிவயோகன் மாணடி.கள்—அல்லும்
பகலும் பரவுகின்ற பாக்கியவா னென்றே
புகலு மூலகம் புகழ்ந்து. (ங.)

கலி வெண்பா.

அன்பரு ளீகை யடக்க மறிவுடைமை
என்பன வெல்லா மியைந்துடையான்—மன்புசியில்
செங்கமலை யென்னத் திகழு மிராசமுத்து
மங்கைநல் ஸாளை மணந்தருளித்—தங்குபுகழுப்
பன்றுக பூஷணியைப் பார்ப்பதியைப் பல்கலைசேர்
அண்ணு மலைக்கழக மங்குசென்று—மன்னுபுகழுச்
சங்கீத ஷ்த்தை தனில்விருது பெற்றுவரும்
பைந்தொடியாள் பொன்னம்மைப் பாவைதனை—இங்கிதமார்
பாகார் கனிமொழியாள் பாடுங் குணமுடையாள்
யோகாம்பி கையென்னு முத்தமியைத்—தோகை
சிவயோக நாயகியைச் செல்விகளாய்ப் பெற்ற-

அவ்யோகஞ் சேரா வற்ஞுன்—தவயோகன்
அன்புற்ற செல்வன் அரியயோ கீங்திரன்
பொன்பெற்ற செல்வப் புதல்வனுய்—மன்பெற்ற
ழுதலத்துப் பெற்றெடுத்த புண்ணியவான் போற்றியென்னும்
ஆதாக்தக் கந்தவன நாதன்—தீகற்றும்
பொற்று மரைத்தாள்கள் புக்குப் புகலடைந்தான்
வற்றுத ஞான வளம்.

(ஏ)

கவித்துறை.

திருவாருங் தெண்ணிங் காடுரிக் கன்னி சிரமெனவே
ஒருவா துரைக்கு மியாழ்ப்பாண நாட்டு ஒருபுடையே
தருவாருஞ் சூதம் பலவு கதவி தனைத்திருக்கும்
மருவாருங் தண்டலை சூழ்அச்ச வேலி பழம்பதியே.

(க)

மற்றைப் பதியினிற் சைவவே ஓரளர் மாயினிலே
கொற்றத் தொடுகுல வஞ்சின்னத் தம்பி குரிசில்வந்து
கற்றைக் கருங்குழல் வள்ளியம் மைப்பெயர்க் காரிகையைப்
பெற்றுத் திருமணஞ் செய்தில் லறத்திற் பிறங்கினனே. (ஏ)

போற்றுந் பொன்னைய பிள்ளையை முன்வரு புத்திரனுய்ச்
சாற்று மிராசப்ப பிள்ளையைப் பின்வரு தம்பியராய்
வேற்றடங்கட்டங்க முத்துவை வேண்டுஞ் சகோதியாய்
மாற்றுயர் பொன்னென வந்துதித் தானிந்த மன்னவனே. (ஏ)

ஜியாண் டதனில் மணியேடு கைக்கொண் டருங்தமிழும்
பொய்யாத ஆங்கில பாடையுங் கற்றுப் புலவர்புகழ்
மெய்யாண்ட வேல்மயில் வாகனம் பால்விரும் புஞ்சமிழ்தால்
கையாண்டு பல்லாண்டு கற்றுப் புலமை கதித்தனனே. (ஏ)

சாற்று முயர்சைவ நன்னெறி நின்றுமெய்ச் சாத்திரங்கள்
போற்றும் புலவர்கள் பாலோதி தன்னை போதமுற்ற
மாற்றல னகிய சூரணைக் கொன்று மணவனஞ்சேர்
வேற்றனி நாயகன் சேவடி போற்றி விளங்கினனே. (க)

அந்நாளி ராசமுத் தென்றே யுரைசெய் யருங்ததியைப்
பொன்னூர் மணிமன்ற லற்றி உயரில் லறம்புகுஞ்சே
மின்னூர் துடியிடை பெண்களொரைவர் மிகுந்தபுகழ்
மன்னாரும் யோகீங் திரணையும் பெற்று மகிழ்ந்தனனே. (கக)

சீரார் பருத்தித் துறைமது பாலனஞ் சேர்விகிதர்
பேரார் குமார சுவாமியைப் பேசும் மருமகனுய்
பாரா ரூலகினிற் பெற்றிடு மாபெரும் பாக்கியவான்
ஏராருங் திக்கத்துச் செல்லைய வேளா மிறையவனே. (க2)

வந்து புகுந்த வடியவர் யாரும் மனம்மகிழக்
கந்த வனத்துக்கடவு எருச்சனை காட்டி வைப்பான்
சிந்தை மகிழுச் சிவார்ச்சனை செய்ய மீசானசிவன்
அந்தமிலா நண்பன் மற்றெனக் கென்று மறைகுவரே. (க3)

மன்னுங் கொழும்பு நகரிலி லேநல் வழுக்கறிஞருன்
என்னுங் குரிசில் நமச்சிவா யப்பெய ரேந்தறனைத்
தன்னன் புடைய பெருமக ணுய்வரத் தானடைந்தான்
இன்னும் பெருமக்கள் வேறு முடைய பெரியவனே. (க4)

தகவுறு சைவசித் தாந்தமெய் நூல்களின் சாரங்கொண்ட
துகளறு போத்துக் கோருரை செய்தருள் தொல்லறிஞருள்
இகபரங் காட்டி யருள்யோக நாத னினையடிகள்
சிகையறக் கொண்டவன் ரெண்டாற்று முன்மைச் சிவதொண்டனே. ()

காரெங்கு மோங்கிடு வண்டலை தண்டலை கந்தவனப்
பேரெங்கு மோங்கிடச் செய்பணி யாற்றிடும் பீடுடையோன்
சீரெங்கு மோங்கச் செழித்து வளர்ந்து திகழுகின்ற
ஊரெங்கு மோங்கிடு சுற்ற முடையா அத்தமனே. (க5)

வெறியார் கடம்பணி வைவேல் விசாகன் மிகுபுகழே
குறியாகக் கொண்டு பலதொண்டு மாற்றிக் குலமுமின்ப
நெறியா ரூள்ளிலை சின்று சிறைந்துவில் லாவுலகில்
பொறியாரும் பொம்புடல் விட்டடைந் தானவன்பொன்னடியே.

தொழுவார்க் கிரங்கி யருளும் முருகன் ரெழும்புமுற்றும்
வழுவாமற் செய்ய விரத்தினை மைத்துனன் மாட்டிறக்கித
தெளிவார்கள் சிந்தையிற் சேரும் பரமன் ற்றுவடிகள்
பொழிவார் அமுதம் அருந்தி யடைந்தனன் தூரணமே. (க6)

கோவை சேக்கிழார் நிலையம்
சிவக்கவிமணி உயர் சைவத்திருவாளர்

**C. K. சுப்பிரமண்யமுதலியார் B. A. அவர்கள் எழுதிய
இரடிகற்பாக்கள்.**

திக்கஞ்செல் லையர சிவனடிசேர்க் தாரென்னும்
துக்கச்சொல் கேட்டுத் துளங்கினேன்—மிக்கதோர்
சைவப் பெரியான் தமிழ்ப்பெரியான் சால்புடையான்
யெய்வைத்த சரண்றேன் மிக!

(4)

அன்னன் பிரிவால் அலமந்தேன் முன்காலம்
பன்ன ஞடன்பயின்ற பன்பினுல்—என்னே
சிவன்கருணை தானிருந்த செய்சினைதா னந்தோ!
எவனுலக நிலையாமை யே!

(5)

கந்தனடி பேறுங் கருத்துடையாய்! நண்புடையாய்!
செந்தமிழின் சைவச்சிர்ச் செல்லையா!—சொந்தமாய்
எப்போது மின்சொல் வியம்புமியல் அன்பதனை
எப்போது காண்போ மியாம்?

(6)

செல்லையா என்னும்பேர்ச் சைவச் சிகாமணியே!
கல்லையார் நெஞ்சங் கனிவிபெறும்—சொல்லையார்
நற்குணனே நின்னுயிர்தான் நம்பெருமான் ரூளினைக்கீழ்
நிற்கவெந் நாளும் நிலைத்து.

(7)

செல்லையா வின்மையார் செல்வமகர் சுற்றுகண்பார்
ஏல்லவர்க்கும் என்றன் அனுதாபம்—நல்லவருள்
ஆறு தலையுடைய அம்மான் திருவருளால்
ஆறு தலையடைவேர மாம்.

(8)

